

студентів у цьому процесі, взаємовідносин викладача і студентів, оснащення робочих місць викладача і студентів.

Успішне вирішення проблеми впровадження дистанційної освіти в Україні сприятиме підвищенню якості і рівня доступності вищої освіти, інтеграції національної системи освіти в наукову, виробничу, соціально-суспільну та культурну інформаційну інфраструктуру світового співтовариства.

Список використаних джерел:

1. Глазунова О. Г. Система електронного навчання майбутніх фахівців з інформаційних технологій в університетах аграрного профілю :[монографія]/ О. Г. Глазунова.. - Київ: ТОВ «НВП «Інтерсервіс», 2014. – С. 45-46.
2. Морзе Н. В. Структура електронного навчального курсу на базі платформи дистанційного навчання [Текст] / Н.В. Морзе, О.Г. Глазунова //Комп'ютер у школі та сім'ї.. - 2008. - ,№5. - С.12-19.
3. Освіта протягом життя: світовий досвід і українська практика. Аналітична записка [Електронний ресурс] // Національний інститут стратегічних досліджень: сайт. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/252>.
4. Смирнова-Трибульська Є. М. Дистанційне навчання з використанням системи Moodle: Навчально-методичний посібник./ Є.М.Смирнова - Трибульська. - Херсон: , 2007. – С.94-95.

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ЯКІСНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ КОЛЕДЖІВ

Діда Галина Анатоліївна

викладач циклової комісії загальноосвітніх дисциплін,
Рівненський медичний коледж КЗВО «Рівненська медична академія» РОР,
аспірант,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка
galya_dida@ukr.net

Вимогою нинішнього часу є потреба в переході від традиційної організації освітнього процесу до активного використання в навчанні комп'ютерних технологій. Усі заклади вищої освіти з розвитком мережі Інтернет дістали реальну можливість вільно використовувати необхідну інформацію не залежно від її об'єму та вільно проводити спілкування в online режимі, розміщуючи інформацію на різних Інтернет-сайтах. Такий підхід зробив навчальну інформацію доступною для всіх студентів як користувачів Інтернету. Тобто на основі сучасних інформаційних технологій стало можливим суттєво вдосконалити освітній процес усіх закладів вищої освіти, не є виключенням й коледжі, які готують молодших бакалаврів та бакалаврів. Наголосимо ще на одній перспективній інновації – дистанційній освіті, яка стала доступною на основі інформаційних технологій.

Згідно з розробленою концепцією розвитку дистанційної освіти в Україні, дистанційна освіта трактується як форма навчання, яка є рівноцінною з очною, вечірнього, заочною та екстернатом [1]. Наголосимо на тому, що в останні десятиліття швидко розвиваються науково-методичні основи дистанційної освіти в усіх закладах вищої освіти.

Теоретичним і практичним аспектам використання дистанційної освіти під час професійної підготовки майбутніх фахівців присвячені роботи українських

(О. Андреев, І. Козубовська, Є. Полат, В. Олійник та ін.) та зарубіжних (Р. Деллінг, А. Кларк, М. Мур, Г. Рамбле, М. Томпсон та ін.) науковців. Проте значна кількість напрацювань не повністю розкриває потенціал інформаційних технологій під час організації дистанційної освіти студентів, які здобувають освіту в коледжах. Насамперед відзначимо той факт, що в наукових колах не вироблено загальноприйнятної семантики у зазначеному контексті, тому у наукових колах використовують наукові дефініції «дистанційне навчання», а також «дистанційна освіта». Встановлено, що у зарубіжних країнах доволі часто використовуються такі терміни як «телекомунікація» або «теленавчання».

У нашому розумінні дистанційне навчання – це технологія, що базується на принципах відкритої організації освіти на основі використання комп'ютерних навчальних програм, які мають різноманітне призначення та створюються за допомогою сучасних телекомунікацій, інформаційного освітнього середовища. Головне призначення дистанційного навчання полягає у налагодженні безперешкодного доступу до навчального матеріалу та інформації, а також організації спілкування між студентом та викладачем. Причому, як свідчить практика, якість дистанційної освіти не поступається якості очної форми навчання, оскільки до підготовки дидактичних засобів нині залучається найкращий викладацький склад, а також є реальна змога використання найбільш сучасних навчально-методичних матеріалів.

У процесі дослідження означеного кола проблематики було встановлено, що дистанційне навчання має велику низку переваг серед інших форм навчання у коледжах, які готують майбутніх медичних фахівців. Так, практично не виходячи з дому, студенти отримують реальні можливості цілеспрямовано налагодити та підтримувати контакт з викладачем за допомогою телекомунікаційних технологій, що передбачає відеозв'язок. Дистанційна освіта дає змогу майбутнім медикам одержувати структурований теоретичний матеріал з тієї теми, яка для них є актуальною на даний момент часу в зручній для них формі в електронному вигляді.

На основі узагальнення інформації, що представлена у публікації С. Кудрявцева та В. Колос [2] виокремлено найбільш характерні риси, які притаманні для дистанційного навчання. А саме:

– по-перше, гнучкість (студенти отримали змогу навчатися в зручному для себе місці, обираючи найвигідніший час, що дозволило їм, при потребі, не відвідувати теоретичні заняття);

– по-друге, паралельність (освітній процес може доволі ефективно відбуватися без відриву від іншого виду діяльності);

– по-третє, модульність (кожний окремий навчальний курс, на основі модульного принципу, створює цілісне уявлення про ту предметну галузь, яка вивчається, а також дозволяє максимально задовольнити індивідуальні чи групові потреби студентів);

– по-четверте, економічність (спостерігається суттєве зниження витрат на підготовку майбутніх фахівців на основі ефективного використання технічних засобів, навчальних площ комп'ютерного моделювання);

– по-п'яте, соціальна рівність (створюються однакові можливості для одержання освіти студентами, незалежно від стану їхнього здоров'я, місця проживання чи соціального статусу – основне вільний доступ до Інтернету);

– по-шосте, технологічність (використання в освітньому процесі інноваційних інформаційно-комунікативних технологій, які дозволяють долучатися до світового інформаційного простору);

– по-сьоме, інтернаціональність (відкривається реальна можливість надавати освітні послуги тим українським громадянам, які на даний час проживають за кордоном, або іноземним громадянам, які проживають у нашій країні, а також реальним став доступ до освітніх послуг в навчальних закладах іноземних країн).

Відзначимо як вагомий позитив і те, що у дистанційній освіті на основі використання інформаційних технологій суттєво змінюється роль викладачів. Вони переходять з ролі простих трансляторів теоретичної інформації в іншу рольову позицію, яка передбачає наставництво (тьюторство), консультаційну допомогу студентам. Отже, дистанційна освіта опирається на закріплення різних професійних умінь й навичок, що дозволяє викладачам реалізовувати в освітньому процесі абсолютно нові форми і методи із використанням інформаційних технологій. У цьому контексті викладачі, які працюють в умовах дистанційної освіти, повинні цілеспрямовано працювати над удосконаленням своєї професійної компетентності та підвищувати рівень оволодіння інформаційними технологіями.

Повністю поділяємо позицію Л. Ліщинської [3] у тому, що саме дистанційне навчання надає студентам реальний та безперешкодний доступ до джерел інформації, створює абсолютно нові можливості для творчого самовираження, підвищує ефективність пізнавальної діяльності та позитивно впливає на виконання самостійної роботи. Однак, наголосимо на тому, що під час виконання самостійних завдань (індивідуальних навчально-дослідних завдань, курсових робіт) студентам слід дотримуватися положень про запобігання і виявлення плагіату та інших видів академічної нечесності у навчальній та навчально-дослідній роботі.

Таким чином, нині, у час розквіту інформаційних технологій, дистанційне навчання дозволяє студентам, які здобувають освіту в медичних коледжах, суттєво поглибити та розширити арсенал теоретичної інформації на основі вільного доступу до перевірених Інтернет-сайтів.

Список використаних джерел:

1. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні (затверджено Постановою МОН України В.Г. Кременем 20 грудня 2000 р.). Електронний ресурс. Режим доступу <http://www.osvita.org.ua/distance/pravo/00.html>
2. Кудрявцева С. П., Колос В. В. Міжнародна інформація : навчальний посібник. К. : Видавничий дім «Слово», 2005. 400 с.
3. Дистанційне навчання як сучасна освітня технологія: матеріали міжвузівського вебінару (м. Вінниця, 31 березня 2017 р.) / відп. ред. Л.Б. Ліщинська. Вінниця : ВТЕІ КНТЕУ, 2017. 102 с.